

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۷/۱۵

سلطان جان کلیوال

سوله که انتخابات؟

په افغانستان کې د سولې د پروسې له پیل نه تر ننه پوری مو ډیر څه واوریدل. خو په دی هیڅ و نه پوهیدلو چې له پیل نه تر اوسه په دی پروسه کې څومره پرمختګ شوی، په کومو ټکو خبرې او موافقه شویده او کومې ستونزې لا په مخ کې پرتې دي؟

په دوکا کې د خبرو د اوم پیر او نه وروسته د متحده ایالاتو د استازی ډاکټر زلمی خلیلزاد له هغو مرکو نه چې د نړیوالو رسنیو سره یې وکړې داسې هیله مندی پیدا شوه چې د سولې د تامین د پاره به نور ډیر منتظر و نه اوسو. خو په قطر کې د طالبانو د ویاند ملا شاهین له خولې چې کومې خبرې رسنیو سره شویدي داسې څرګندوي چې اصلاً تر اوسه په یوې موضوع هم پوره او ډاډمنه موافقه نه ده شوی.

که د دی خبرو نه ورتیر شو، په اوس وخت کې د هیواد والو سره دوه پوښتنې په هر ډول ناستو کې د خبرو اجندا جوړوي چې کومه موضوع لومړیتوب لری سوله که انتخابات؟

دی پوښتنې ته هر ه سیاسي ډله، هر آزاد سیاستوال او د سیاسي چارو هر شنونکی د خپل تحلیل سره سم ځواب ورکوي. دوی ټول سوله یو داسې ضرورت بولي چې هیڅ شی ورسره نشي برابریدلی، خو په دی برخه کې بیا سره د نظر اختلاف لری چې که یو منتخب دولت وجود ونه لری طالبان د چا سره او د طالبانو سره څوک سوله کوی؟ په داسې حال کې چې طالبان ادعا لری چې د ملت قاطع اکثریت له دوی سره دی او دولت وایی چې زموږ دولتي سیستم په ټول هیواد کې موجود دی او د نړی د ټولو هیوادونو سره دیپلوماتیکې اړیکې لری او طالبان یوه مخالفه وسله واله ډله ده چې باید سوله ورسره وشي، په دولت کې را شریک شي او د جنگ جګړی نه لاس واخلي. دا هسی ټکي دي چې وړاند وینه ورته ډیره ستونزمنه ده، چې څنگه سوله به زموږ هیواد ته راځی؟

زما په خیال طالبان نه غواړی چې د جمهوري ریاست انتخابات تر سره شي، خو ولی یې نه غواړی؟ ځکه چې طالبان له انتخاباتو نه ویره لری: هغوی پوهیږی چې که انتخابات تر سره شي او د موجوده دولت ځای چې د جان کیری په غوښتنه را منځ ته شوی، یو بل هسی منتخب دولت و نیسی چې په ملی او نړیواله سويه یې مشروعیت و منل شي، نو بیا خو هم اساسی قانون و منل شو، هم د اوسنی موجود نظام او سیستم د شتون او په ځای پاتی کیدو سره موافقه وشوه او هم د بیا امارت جوړونې د پاره ټولې هلې ځلې په اوبو لاهو شوی. نو له دی ویری طالب له ټاکنو نه ویره لری او مخالفت ورسره کوی.

دډیرو هغو کسانو له خولو څخه چې د سیاسيونو په نوم یې همدا اوس د افغانستان دسولې په خبرو کې ځان ورګډ کړیدی، اوریدل کیری چې طالبان بدل شویدي او د پخوانی دوری د بیا جوړیدو او احیا کیدو فکر ورسره نشته دی. زه دی خبری ته ځکه بیخي

حیران یم چی طالبان ځنگه بدل شویدی؟ ایا هغه اعمال چی دوی پرون سرته رسول لکه، سنگسار، د لاسونو غوڅول، په جادو کی د پردیو بنڅو په متروکو وهل، د تصویرې رسنیو محوه کول د تلویزیون اعدامول او په لنډه توگه د امر معروف او نهی منکر د اصولو تطبیق (چی همدا اوس یی هم د خپل نفوذ په ساحه کی په هماغه شدت چلوی) ، اسلامی اعمال وو او کنه؟ که اسلامی جواز یی لروده نو ایا نن کومه بله وحیی راغلی چی دوی د دی اعمالو د تر سره کولو نه تیر شویدی؟ او که دا قوانین چی دوی پرون د اسلام په نوم تطبیقول او نن یی هم په ځینو برخو کی عملی کوی اسلامی نه وی، نو بیا دوی دا پنځه لس کاله ولی دا په زرگونو انسانان (دواړو لورو ته) د جهاد په نوم په شهادت ورسول؟ دی پوښتنو ته کوم ځواب شته؟

زه د نورو دوستانو په فکرونو نه پوهیږم خو خپله په دی باور یم چی د طالبانو په تفکر کی د یوی زری په اندازه بدلون هم نه راغلی او نه به راشی. صرف طالبان اوس د پخوا په نسبت د سیاسی لوبی په مخ ته بیولو کی د ځینو داخلی او خارجی مشاورینو سره په مشورو کی په دی پوهیدلی دی چی ځنگه او په کومه طریقه بیرته په افغان دولت کی راشریک شی او په داسی توگه را شریک شی چی د قدرت یوه درنه برخه ورته ورسیری، او کله چی دوی مطمئن شول چی اوس نور د امریکا او د غرب د حملو لاندی نه راځی، ځکه د هغوی د گټو په وړاندی حذب نه جوړیری او د بشر د حقوقو د پښو لاندی کولو پروا د غرب سره هم نشته نو بیا به هماغه حالت وی لکه اته لس کاله پخوا چی یی وجود درلود. نو د همدی ویری له کبله ماته د نامکملی سولی نه چی د یوه قانونی دولت په نه شتون کی را منځ ته کیږی، د یوه قانونی دولت د را منځ ته کیږو د پاره د جمهوری ریاست ټاکنی دیری اړینی او مهمی بریښی.

ترڅو چی مونږ یو مشروع قانونی دولت و نه لرو تر هغی زمونږ په هیواد کی نه سوله راتللی شی، نه ویره له منځه تللی شی او نه د مغرضسلطان جان کلیوال

سوله که انتخابات؟

په افغانستان کی د سولی د پروسی له پیل نه تر ننه پوری مو ډیر څه واوریدل. خو په دی هیڅ و نه پوهیدلو چی له پیل نه تر اوسه په دی پروسه کی څومره پرمختگ شویدی، په کومو ټکو خبری او موافقه شویده او کومی ستونزی لا په مخ کی پرتی دی؟

په دوحا کی د خبرو د اوم پراو نه وروسته د متحده ایالاتو د استازی ډاکټر زلمی خلیزاد له هغو مرکو نه چی د نړیوالو رسنیو سره یی وکړی داسی هبله مندی پیدا شوه چی د سولی د تامین د پاره به نور ډیر منتظر و نه اوسو. خو په قطر کی د طالبانو د ویاند ملا شاهین له خولی چی کومی خبری رسنیو سره شویدی داسی څرگندوی چی اصلاً تر اوسه په یوی موضوع هم پوره او ډاډمنه موافقه نه ده شوی.

که د دی خبرو نه ورتیر شو ، په اوس وخت کی د هیواد والو سره دوه پوښتنی په هر ډول ناستو کی د خبرو اجندا جوړوی چی کومه موضوع لومړیتوب لری سوله که انتخابات؟

دی پوښتنی ته هره سیاسی ډله، هر آزاد سیاستوال او د سیاسی چارو هر شنونکی د خپل تحلیل سره سم ځواب ورکوی. دوی ټول سوله یو داسی ضرورت بولی چی هیڅ شی ورسره نشی برابریدلی، خو په دی برخه کی بیا سره د نظر اختلاف لری چی که یو منتخب دولت وجود ونه لری طالبان د چا سره او د طالبانو سره څوک سوله کوی؟ په داسی حال کی چی طالبان ادعا لری چی د ملت قاطع اکثریت له دوی سره دی او دولت وایی چی زمونږ دولتی سیستم په ټول هیواد کی موجود دی او د نړی د ټولو هیوادونو سره دیپلوماتیکی اړیکی لری او طالبان یوه مخالفه وسله واله ډله ده چی باید سوله ورسره وشی، په دولت کی را شریک شی او د جنگ جگری نه لاس واخلي. دا هسی ټکی دي چی وړاند وینه ورته ډیره ستونزمنه ده، چی ځنگه سوله به زمونږ هیواد ته راځی؟

زما په خیال طالبان نه غواړی چی د جمهوری ریاست انتخابات تر سره شی، خو ولی یی نه غواړی؟ ځکه چی طالبان له انتخاباتو نه ویره لری: هغوی پوهیږی چی که انتخابات تر سره شی او د موجوده دولت ځای چی د جان کیږی په غوښتنه را

منځ ته شوی، یو بل هسی منتخب دولت و نیسی چی په ملی او نړیواله سوبه یی مشروعیت و منل شی، نو بیا خو هم اساسی قانون و منل شو، هم د اوسنی موجود نظام او سیستم د شتون او په خای پاتی کیدو سره موافقه وشوه او هم د بیا امارت جوړونی د پاره ټولی هلی ځلی په اوبو لاهو شوی. نو له دی ویری طالب له ټاکنو نه ویره لری او مخالفت ورسره کوی.

ددیرو هغو کسانو له خولو څخه چی د سیاسيونو په نوم یی همدا اوس د افغانستان دسولی په خبرو کی ځان ورگډ کړیدی، اوریدل کیږی چی طالبان بدل شویدی او د پخوانی دوری د بیا جوړیدو او احیا کیدو فکر ورسره نشته دی. زه دی خبری ته ځکه بیخی حیران یم چی طالبان څنگه بدل شویدی؟ ایا هغه اعمال چی دوی پرون سرته رسول لکه، سنگسار، د لاسونو غوځول، په جادو کی د پردیو بڼو په متروکو وهل، د تصویرری رسنیو محوه کول د تلویزیون اعدامول او په لنډه توگه د امر معروف او نهی منکر د اصولو تطبیق (چی همدا اوس یی هم د خپل نفوذ په ساحه کی په هماغه شدت چلوی) ، اسلامی اعمال وو او کنه؟ که اسلامی جواز یی لروده نو ایا نن کومه بله وحیی راغلی چی دوی د دی اعمالو د تر سره کولو نه تیر شویدی؟ او که دا قوانین چی دوی پرون د اسلام په نوم تطبیقول او نن یی هم په ځینو برخو کی عملی کوی اسلامی نه وی، نو بیا دوی دا پنځه لس کاله ولی دا په زرگونو انسانان (دواړو لورو ته) د جهاد په نوم په شهادت ورسول؟ دی پوښتنو ته کوم ځواب شته؟

زه د نورو دوستانو په فکرونو نه پوهیږم خو خپله په دی باور یم چی د طالبانو په تفکر کی د یوی زری په اندازه بدلون هم نه راغلی او نه به راشی. صرف طالبان اوس د پخوا په نسبت د سیاسی لوبی په مخ ته بیولو کی د ځینو داخلی او خارجی مشاورینو سره په مشورو کی په دی پوهیدلی دی چی څنگه او په کومه طریقه بیرته په افغان دولت کی راشریک شی او په داسی توگه را شریک شی چی د قدرت یوه درنه برخه ورته ورسیری، او کله چی دوی مطمئن شول چی اوس نور د امریکا او د غرب د حملو لاندی نه راځی، ځکه د هغوی د گټو په وړاندی حذنه جوړیږی او د بشر د حقوقو د پینو لاندی کولو پروا د غرب سره هم نشته نو بیا به هماغه حالت وی لکه اته لس کاله پخوا چی یی وجود درلود. نو د همدی ویری له کبله ماته د نامکملی سولی نه چی د یوه قانونی دولت په نه شتون کی را منځ ته کیږی، د یوه قانونی دولت د را منځ ته کیدو د پاره د جمهوری ریاست ټاکنی ډیری اړینی او مهمی بریښی.

ترڅو چی مونږ یو مشروع قانونی دولت و نه لرو تر هغی زمونږ په هیواد کی نه سوله راتللی شی، نه ویره له منځه تللی شی او نه د مغرضو گاونډیو له شومو اغراضو نه په امان کی پاتی کیدلی شو. ځکه پوهیږو چی د سولی پروسه اوږده ده باید راتللو ته یی دقیق او هر اړ خیز کار وشی، اما د قانونی دولت شتون د سولی د پاره تر بلی هری وسیلی نه ماته مهم ښکاری چی د شفافو او رنو انتخاباتو له لاری منځ ته را تللی شی. نو ځکه وایم چی اول شفاف انتخابات او بیا د تل پاتی سولی د پاره هلی ځلی پای .

و گاونډیو له شومو اغراضو نه په امان کی پاتی کیدلی شو. ځکه پوهیږو چی د سولی پروسه اوږده ده باید راتللو ته یی دقیق او هر اړ خیز کار وشی، اما د قانونی دولت شتون د سولی د پاره تر بلی هری وسیلی نه ماته مهم ښکاری چی د شفافو او رنو انتخاباتو له لاری منځ ته را تللی شی. نو ځکه وایم چی اول شفاف انتخابات او بیا د تل پاتی سولی د پاره هلی ځلی پای .

یادونه:

که چیری گران لوستونکی و غواری چی د دی شاعر او لیکوال نوری لیکنی او سرودونو هم ولولی، نو کولای سی چی، پر انځور باندی د «کلیک» په اجرا کولو سره د لیکونکی مقالی او مطالب د «آرشیف» فهرست ته، لار ښودنه تر لاسه کړی!

سوله که انتخابات؟

[kliwal_s_۴۵_sola_ka_entekhaabaat.pdf](#)